

RKT. ŽUPA POHODA B.D.M. **MARIJA GORICA**

God. X. Broj: 48.

18. kolovoza 2024.

20. nedjelja kroz godinu

Postoje stvari koje često ili redovito činimo pa se na njih naviknemo, postanu nam rutina, više ne prepoznamo u njima nešto što bi nas oduševljavalo. Onda nam postanu dosadne, a njihovo pravo značenje više ne uočavamo. To se može dogoditi i sa sv. misom na kojoj primamo svetu pričest – hranu života. Uvijek isto, ništa posebno! Eventualno je propovijed drukčija, više ili manje zanimljiva, a ostalo je već toliko uobičajeno da moram utrošiti silnu energiju kako bih zadržao misli na okupu. To se događa kad se u sv. misu ne pokušavam uživjeti, kad se sav ne uključim u zbivanje, kad joj pristupim kao nekom ritualu koji treba »odraditi« ili odslušati, kako su nekoć stari govorili. Što se onda posebno može zbiti u mojoj duši? Dakako, ništa! Sudjelovanje u svetoj misi traži pripravu, usredotočenje na ono što činim, uključenje i oka i uha, i usta i uma. Važno si je posvijestiti u čijoj ću blizini boraviti, tko će mi se to približiti, s kim ću se sjediniti. Isusova prisutnost koja je tako snažna u slavlju njegove Žrtve mora mi biti prisutna u mislima. Posebno to vrijedi kada primam njegovo Tijelo (i Krv). Isus danas govori o svome Tijelu i Krvi kao o stvarnoj hrani i nasušnoj potrebi svakog vjernika. Ono što je tada najavio na Posljednjoj večeri postalo je stvarnost – sakrament Kristove trajne prisutnosti u njegovoj Crkvi, hrana za život vječni. Velike se stvari događaju u slavlju Kristove Žrtve, uzvišena su to otajstva koja mi nikako ne smiju postati

rutina, nešto obično i nezanimljivo, puka navika. Sveta pričest, koja je blagovanje samog Krista, traži pripravu, sabranost, svjesnost veličine trenutka! Ništa se svetije čovjeku u životu ne može dogoditi od sjedinjenja sa svojim Bogom! Mnoge trenutke u životu (s pravom) smatramo svetima ili izuzetnima: krštenje, prva ispovijed i pričest, krizma, vjenčanje, zatim prvo zaposlenje, prvorodeno dijete i sl. Sveta pričest nadmašuje sve to svojom uzvišenošću koju si doista svaki puta moram posvijestiti. Svjesno pristupanje zahtijeva raspoloženje duha, ali i uma: dozvati si u pamet, dok pristupam svetom stolu, da je Krist doista tu. To pogotovo moramo činiti mi koji smo redovito na misnom slavlju jer smo ponajviše u opasnosti da nam sveta misa i pričest postanu obični, rutinski.

Pobuditi u sebi uzvišene vjerničke osjećaje, sabrati svoje misli, usredotočiti se na riječi i pokrete znači djelatno i plodonosno sudjelovati u Kristovoj gozbi njegova Tijela i Krvi. Ipak, to strahopoštovanje prema svetim tajnama sjedinjenja s Kristom ne bi smjelo nikome biti razlogom za bezrazložno izbjegavanje svete pričesti. Isus kao sakramentalni znak nije uzeo kolače, jer kolači se ne jedu svaki dan, nego samo za blagdane. Uzeo je kruh, koji je svakodnevica i siromaha i bogataša. Stoga svjesnom kršćaninu sveta pričest ne bi smjela biti »božićni i uskršni kolač«, nego redovita hrana koja će ga držati sjedinjenim s Kristom. Pričest nas posvećuje, s Kristom združuje, od mana i slabosti

Meditacija

2.

čisti, osposobljava za vječno zajedništvo s Bogom. Pričest nas vodi k cilju životnog putovanja na kojem bez hrane klonemo. Stoga nam Isus i reče: »Ako ne jedete tijela Sina Čovječjega i ne pijete krvi njegove, nemate života u sebi.« Blagujmo zato tu hranu koja nam jamči nastavak prijateljavanja s Bogom kroz svu vječnost. Amen!

Događanja

U subotu, 31. kolovoza planiramo hodočastiti Predragocjenoj Krvi Isusovoj u Ludbreg. Budući da se obično javi jako malo ljudi, ne možemo organizirati autobus, ali vjerujem da možemo otići s dva, tri osobna vozila. Zato molim one koji bi išli na to lijepo hodočašće da se ovaj tjedan jave, kako bismo mogli na vrijeme organizirati prijevoz. Također, ako netko planira ići svojim vozilom i ima mjesta za još kojeeg hodočasnika, neka se također javi čim prije!

Tijekom mjeseca rujna, kad bude lijepo vrijeme planiramo sanirati dio krovišta na našoj župnoj crkvi. Velika oštećenja otkrili smo prošle godine, kada smo planirali zamijeniti nekoliko crijepova koji već duže vremena nedostaju na velikom krovištu naše župne crkve. Budući da s tavana to nije moguće izvesti, pregledano je cijelo krovište, te je tom prilikom otkriveno kako godinama kod spoja krovišta lađe crkve sa sakristijom dosta vode dolazi ispod lima na gredu, koja je gotovo u potpunosti istrunula. Naravno da sada moramo mijenjati i nekoliko manjih greda koje se vežu na tu trulu, kao i komplet letava na tom dijelu krovišta. Zamjenski crijep imamo, pa ćemo iskoristiti priliku kada tu bude kamion sa dizalicom da se pregleda cijelo krovište i stave crijepovi na mjesta gdje oni nedostaju. Zato od srca zahvaljujem onima koji su već dali svoj dar, ali i onima koji će to tek učiniti! Vjerujem da ćemo biti u prilici sav materijal i radove odmah i platiti. Hvala od srca za svaki Vaš dar!

Iz života župe

Započeli smo upis djece među kandidate za Prvu Svetu Pričest i za Krizmu na kraju iduće školske godine. Vjerujem da roditelji već znaju da su djeca koja će najesen krenuti u 3. razred osnovne škole kandidati za Prvu Svetu pričest, a oni koji će krenuti u 8. razred osnovne škole su kandidati za sakrament sve. Potvrde, Krizme ili Firme. Dakle, roditelji koji žele da se njihova djeca tijekom nove školske godine pripremaju na župnom vjeronauku za te sakramente kršćanske inicijacije, lijepo molim, neka ih od Velike Gospe do početka nove školske godine upišu među kandidate. Naravno, oni koji ne idu na školski vjeronauk ne mogu biti kandidati. Također, roditelji koji ne primaju blagoslov, smatramo da nisu suglasni s pripravom koja uključuje redoviti župni vjeronauk, redovito pohađanje nedjeljne Svete Mise, ali i razne pobožnosti koje će župna zajednica pripremiti za polaznike priprave, pa takvi neka ne upisuju djecu, jer u protivnom rade nešto protiv svoje volje. Naime, roditelji koji ne žive svoju vjeru, ne primaju blagoslov obitelji, drugačije odgajaju svoju djecu, uopće ne idu u crkvu, smatramo da ne žele za svoju djecu nešto čemu se sami protive. Poštujemo svačiji izbor, ali ne možemo nikome tko ne želi prihvatiti uvjete, nametnuti nepotrebne obveze. Napominjem da su naši župljani i djeca koja idu u osnovnu školu npr. u Šenkovec ili Savski Marof, ako žive npr. u Vukovom Selu. Bez obzira što idu u školu na

3.

području župe Brdovec, oni su naši župljani i zajedno se pripremaju s onima koji pohađaju školu u Mariji Gorici.

Duhovni kutak

Sveta Jelena Križarica

Bila je prožeta ljubavlju prema Spasitelju, pronašla je na Kalvariji Kristov križ i zbog toga je prozvana Križaricom.

Sveta Jelena rodila se sredinom III. stoljeća u Drepanumu, u pokrajini Bitiniji, a potjecala iz veoma skromne obitelji. Ako je vjerovati predaji koju spominje sv. Ambrozije, vršila je službu "stabulariae", a to znači da se brinula za staju. Kao takvu ju je upoznao i oženio se njome Konstancije Klor. Bit će da je bila veoma lijepa kad ju je iz tako neugledne službe odabrao za ženu onaj koji je imao šanse da postane cezar. Kad je on 293. bio stvarno imenovan cezarom, Jelena se od njega morala povući jer su državni razlozi silili novoga vladara da se oženi Teodorom, pastorkom Maksimijana Herkuleja.

I tako Jelena sve do g. 306. ostade ponizno u pozadini. No, te je godine njezin sin Konstantin naslijedio oca pa pozva svoju majku na carski dvor dajući joj naslov Augusta. Njoj je omogućio slobodan pristup carskoj riznici, njezino je ime i lik dao utisnuti u kovani novac i obasuo je svim počastima što odgovaraju položaju jedne carice. Jelena je taj visoki položaj iskoristila da čini dobro. Nije podlegla onoj napasti kojoj podlegoše toliki što iz opanaka prijeđoše u papuče. Znak je to da je bila bogobojazna žena, ponizna, i da joj počasti i položaj ne zavrtješe glavom.

Euzebije Cezarejski spominje kako je za vrijeme jednog svog velikog putovanja po Istoku učinila mnogo dobrih djela kudgod je prolazila. Pritjecala je u pomoć bijednicima svake vrste. Siromasima je dijelila novac i odjeću, mnoge je zatvorenike i osuđene na prisilni rad po rudnicima oslobodila, mnoge je izbavila iz prognanstva.

Iz svega navedenoga jasno se vidi da je sveta Jelena bila žena duboke vjere, koja se očitovala u mnogobrojnim djelima. Njezina je vjera bila živa jer su je stalno pratila dobra djela. Isticala se i pobožnošću te poniznošću. Na bogoslužje bi dolazila skromno odjevena, pomiješavši se s običnim ljudima i ne tražeći u crkvi povlašteno mjesto. Siromahe je često pozivala k svome stolu i sama ih dvorila. Tu je veliku ženu resila i izvanredna razboritost.

Sveta Jelena bijaše sva prožeta izvanrednom ljubavlju prema Spasitelju pa je 326. s mnogo pobožnosti poduzela hodočašće u Svetu Zemlju, želeći obići ona sveta mjesta što ih svojim životom posveti naš Spasitelj. Tada se zauzela za gradnju bazilike rođenja u Betlehemu te uzašašća na Maslinskoj gori. Obje bazilike njezin sin Konstantin bogato nadari i daje ih raskošno uresiti.

Jedna predaja, što seže sve do pod konac IV. stoljeća, a koju spominje i sv. Ambrozije, kaže da je sveta Jelena dala kopati po Kalvariji te da je ondje pronašla Kristov križ i druge instrumente Kristove muke. Jelena je pronašla Isusov križ 326. godine. Jeruzalemski biskup Makarije savjetovao je stavljanje neizlječivih bolesnika na tri pronađena križa. Ako se dogodi čudesno ozdravljenje na dodir jednog od njih, bit će to siguran znak da se radi o Kristovu križu. Za uspomenu na taj događaj podigla je bazilike na Isusovu grobu i na mjestu pronalaska Kristova Križa. To je bazilika Svetog groba. Ona potječe od Konstantina, no nije sigurno da ima kakve veze sa samom Jelenom.

4.

Sveta Jelena je, bogata zaslugama i dobrim djelima, umrla u dubokoj starosti u nama nepoznatom mjestu tamo negdje između 328. i 330. godine. Tijelo joj je preneseno u Rim i ondje sahranjeno u porfirnom sarkofagu unutar okruglog mauzoleja s lijepom kupolom. Odmah poslije smrti počeli su je štovati kao sveticu. Sveti Euzebij kaže o njoj "da je zbog svoga kršćanskog života vrijedna vječne uspomene". Sv. Ambrozije ju naziva "velikom ženom svete uspomene". Sv. Paulin Nolanski veliča je zbog njezine velike vjere. Hodočasnici koji su dolazili u Rim na grobove mučenika s istom su pobožnošću obilazili i njezin grob. Štovanje joj je veoma prošireno kako na Istoku tako i na Zapadu. Grci je slave 21. svibnja skupa s njezinim sinom Konstantinom. Zapad kao sveticu slavi jedino nju i to 18. kolovoza. Sarkofag svete Jelene nalazi se u vatikanskim muzejima. Svetičin lik ovjekovječili su i mnogi umjetnici.

Obavijesti

PON	19. VIII.	Ivan Eudes		
UTO	20. VIII.	Bernard		
SRI	21. VIII.	Gospa Voćinska	19h Marija Gorica	
ČET	22. VIII.	B. D. M. Kraljica	19h Marija Gorica	+ Marko Palavra, 3. god., Herman Dermiček
PET	23. VIII.	Ruža Limska	19h Marija Gorica	<u>Zajednička sv. Misa</u>
SUB	24. VIII.	Bartolomej, apostol		
NED	25. VIII.	<u>21. nedjelja</u> <u>„kroz godinu“</u>	8h 9:30h Marija Gorica	+ Štefanija Cic, 9 god., i Obi. Mejaš, Tomašić, Cajhen, Cic i Gorupec <u>ŽUPNA SV. MISA</u>

U petak, 23. kolovoza u 19 sati u našoj župnoj crkvi imamo sv. misu za ove pokojnike: + Roza Tomašković, uz imendan, Marija Mežnarić i Obitelj, Danica, Stjepan, Eva i Nikola Štros, Franjo i Vera Jakolić.

Podsjećam Vas da je još slijedeće nedjelje župna misa u 9:30 sati, a od iduće nedjelje, 1. rujna vraćamo se redovitom rasporedu svetih misa. Dakle, u nedjelju 1. rujna bit će dvije svete mise: u 8 ujutro i poldanjica u 11 sati. Budući da škola počinje u ponedjeljak, 9. rujna, kod sv. Križa će prva misa biti u nedjelju, 8. rujna, na Malu Gospu u 9:30 sati.

Izdaje: ŽUPA Pohoda B. D. Marije – MARIJA GORICA
Tel. 01/3395-848; 098/452-192; stjegan.barić@yahoo.com
glavni urednik: vlč. Stjepan Barić, župnik

uredovno vrijeme: utorak i srijeda: poslije podne od 16 do 17:30; te četvrtak i petak: ujutro od 8 do 9h